

LEKTORYJUM (1) *sb n*

N sg lektoryjum.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Czytelnia, także pomieszczenie, w którym profesorowie odbywają zajęcia ze studentami [czytelnia, lektoryjum – Latina vox deest, nam lectorium caret auctoritate veterum, recentiores aliqui usurpant, et habent analogiam, auditorium, praetorium, oratorium Cn; lectorium Łac śr]: Látá 1494. W Kollegium wielkim skarb nálezyono w murze/ gdzye lekthoryum Sokrátys/ ízacowány ná dzyefięć tyfiąc złotych *BielKron* 399.

BZ